

fra Husmandsforeningskredse, at vi nu indenfor Husmandsforeningerne er slaaet ind paa andre Veje, er gaaet over til det, som er omtalt før fra denne Plads, det, man kalder Staldbedømmelse, en Bedømmelse af Køerne hjemme i Stalden. De mindre Landbrugere siger i al Almindelighed: Vi har ikke Raad til at trække vore Køer, og særlig da vore gode Køer, hen til et Dyrskue, det kan paa ingen Maade lønne sig for os, vi taber meget mere derved end den Smule Præmie, vi muligvis vinder. Det afgørende for de mindre Landbrugere er dette, om den Besætning, de har i deres Stald, yder noget, om det er en rigt ydende Malkebesætning, de har; selvfølgelig tager de ogsaa Hensyn til, om det er gode, velbyggede Dyr o. s. v., men vi mindre Landbrugere holder bestemt paa, at Ydelsen er det afgørende. Derfor har vi taget et Arbejde op, der gaar ud paa at faa Besætningerne bedømt hjemme paa Stalden, og jeg vil derfor gerne henstille baade til den højtærede Landbrugsminister og til det Udvalg, der antagelig bliver nedsat om dette Lovforslag, om man ikke kunde tænke sig at gaa med til at give det her nævnte Arbejde en lidt større Opmuntring, ogsaa paa Dyrskuernes Bekostning. Jeg tror nemlig, det er en meget praktisk Metode, Husmandsforeningerne dér er kommet ind paa, og en Metode, der vil vise sig et være til umaaelig Gavn for Kvægbrugets Fremme og Rentabilitet. Der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der kan ydes indtil 5 000 Kr. til Staldbedømmelser. Dette, tror jeg, er et alt for beskedent Beløb, man burde, som jeg sagde før, opmuntre dette Arbejde noget mere, og jeg henstiller Spørgsmaalet til velvillig Overvejelse.

Statstilskuddet til Hesteavlforeningerne har jeg ingen Sympati for. Jeg har ved en tidligere Lejlighed, i Landstinget, da vi sidst forhandlede om en Ændring i Husdyrloven, sagt, at der var mange Landbrugere, der ikke forstod, at Staten skulde blive ved at yde Tilskud til Hesteavlforeninger, og jeg synes, man maa kunne forstaa, at man indenfor de mindre Landbrugeres Kreds ikke med nogen særlig Sympati kan se paa den Maade, hvorpaa man har forvaltet disse Tilskud fra Staten; man har jo faktisk benyttet dette Statstilskud til at opelske en Hestebestand her i Landet, som de mindre Landbrugere slet ikke kan bruge. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem Hr. Hedegaard staar op og siger, at Hestekraften er det fundamentale for Landbruget, idét det hele gaar i Staa, hvis vi ikke faar Jorden dyrket. Dette er

jo i og for sig rigtigt, men det kan ikke nytte de mindre Landbrugere, det kan ikke nytte en Husmand, at han har en Hestekraft af en saadan Beskaffenhed, af en saadan Graadighed, at den saa at sige øder alt, hvad der gror paa Marken. Man maa tage Forholdene i Betragtning og derigenem forstaa, at vi mindre Landbrugere ikke har nogen Sympati for dette Tilskud. Jeg tror, man uden Skade kunde stryge det; der sker ikke nogen Landsulykke derved. Der er i øvrigt for mig noget bedrøveligt ved at se den ene Repræsentant efter den anden for de store Landbrugere, baade Gaardmænd og Proprietærer, staa op her og gøre gældende, at hvis man tager dette Tilskud bort, falder det herhenhørende Arbejde sammen; thi det er for mig en umulig Tanke, at hele vort store Landbrug ikke skulde kunne holde en saadan Bevægelse oppe, hvis den virkelig har saa stor Betydning, uden at faa den Smule Tilskud — saaledes blev Statstilskuddet jo karakteriseret af en af de ærede Talere.

Efter de faldne Udtalelser kan jeg forstaa, at Lovforslaget ikke vil kunne gennemføres i den Skikkelse, hvori det er forelagt, det er klart, og det ønsker jeg heller ikke skal ske. Jeg ønsker derimod og haaber, at det skal lykkes at finde en Form for en fornuftig Omlægning af de Beløb, Staten yder til de her omhandlede Formaal, saaledes at Pengene kan komme til at gøre større Nytte, og samtidig dermed eventuelt nogen Nedsættelse af de Beløb, der ydes, — dette sidste vil jeg ikke se som nogen særlig Ulykke.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Broby): Det ærede Medlem Hr. Holdgaards Udtalelser om, at Husmandsforeningerne var kritiske overfor Landboforeningerne, fordi disse paa Dyrskuerne ved Bedømmelsen af Køer tog for lidt Hensyn til disses Ydelse, forstaaer jeg ikke. Men jeg forstaaer, at der saa i den Henseende maa være Forskel paa Jylland og Sjælland. Thi paa Sjælland, hvor jeg kender Forholdene, har vor Landboforening maattet oprette en særlig Afdeling for enkelte Køer, altsaa Husmandskøer, hvor man netop ikke tager Hensyn til Ydelsen, fordi Husmændene hævder, at de ikke kan konkurrere, naar der skal tages Hensyn ogsaa til Ydelsen, fordi det er vanskeligt for dem at komme i Kontrolforeningerne. Det er altsaa lige det stik modsatte af, hvad der